

bør kunne bevilge, at Capitalen ikke anvendes til Indkjøb af en Livrente for ham alene, men til Indkjøb af en Livrente baade for ham og for hans Hustru, hvad der kan være særdeles hensigtsmæssigt, og hvortil Capitalen efter de foreliggende Forhold muligt godt kan være tilstrækkelig.

Skjøndt det i og for sig kunde synes overflødig, er det dog vistnok hensigtsmæssigt udtryffeligt at udtale, at naar den opsparede Capital saaledes er kommen den Paagældende tilgode, ere Theatret og han dermed frie for enhver Forpligtelse overfor hinanden. Det vil saaledes navnlig ikke fra Theatrets Side kunne forbydes ham senere at træde i et hvilket som helst andet Theaters Tjeneste, og et udtryffeligt Afkald fra hans Side paa Netten dertil skal ikke kunne optages i Contracten eller ansees som gyldigt.

§ 11.

Medens der ikke for Fremtiden, udenfor det i § 14 omhandlede særlige Tilfælde, fra Theatrets Side vil kunne drages directe Omforg (jfr. derimod § 37) for Enkerne efter de i dets Tjeneste staaende Personer, synes det derimod, som allerede ovenfor berørt, at være naturligt og billigt, at den for den Paagældende opsparede Capital, hvis han dør i Theatrets Tjeneste, ikke falder tilbage til Theatrets Kasse, men derimod kommer hans Ugtefælle tilgode, saaledes at den enten udbetales til hende eller efter hans Bestemmelse anvendes til Indkjøb af en Livrente for hende. Paa lignende Maade er det formeentligt billigt, at Capitalen, hvis han ikke efterlader sig nogen Ugtefælle, men ogsaa først da, tilfalder hans Livsarvinger og, hvis han et heller efterlader sig Livsarvinger, da dem, hvem han ved Testament maatte have bestemt, at den skal tilfalde. Har han et heller ved Testament truffet nogen Bestemmelse om den opsparede Capital, synes denne derimod ikke at burde komme hans Udarvinger tilgode, men det er isaafald vistnok langt mere passende og sandsynligvis mere stemmende med hans Vnske at lade den indflyde i den Understøttelsesfond, som Lovforslaget tilfigter at oprette ved Theatret til Fordeel for dem, for hvilke det ikke paa anden Maade

kan drage Omforg. Paa samme Maade er det i forskjellige følgende Paragræffer, nemlig i §§ 13, 14 og 17, fastsat, at den opsparede Capital eller en vis Deel af samme skal indflyde i Theatrets Understøttelsesfond i de i de nævnte Paragræffer omhandlede Tilfælde, i hvilke den ikke kan komme ham eller hans Nærmeste tilgode. Denne Anvendelse synes at ligge langt nærmere end at lade den falde tilbage til Theatrets egen Kasse.

§ 12.

Den i denne Paragræff indeholdte Bestemmelse hviler paa den samme Betragtning, som ovenfor er gjort gjældende ved § 10, og, ligesom den i og for sig synes at være stemmende med Forholdets Natur, saaledes er den ogsaa overeensstemmende blandt Andet med Forfkriften i § 15 af Planen for Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842. Det tilføiede Forbehold om, at dog den Gjæld, hvortil den Paagældende maatte staae til Theatret, bliver at indeholde i den opsparede Capital, jørend denne kan komme enten ham eller hans Efterladte tilgode, behøver formeentlig et heller nogen nærmere Begrundelse.

§§ 13 og 14.

Ligesom det i § 9 er fastsat, at Theatret ikke skal være pligtig til at vedblive med at opspare Capital for de ved Contract paa Aaremaal Antagne udover 30 Aar, selv om disse fremdeles efter den Tid forblive i dets Tjeneste, saaledes turde det ogsaa være naturligt, at der selv inden den Tid standses med Opsparelsen, naar Capitalen med Rente og Rentens Rente har naaet et jaadant Beløb, at der efter den Paagældendes Alder for samme vil kunne erhverves ham en aarlig Livrente, som naar bortsees fra hans Feiindtægt, udgjør $\frac{2}{3}$ af den høieste Aarslønning, som han har oppebaaret i hele den Aarvækt, hvori han har staaet i Contractsforhold til Theatret paa Aaremaal. Den nævnte Brøddel vil svare til den høieste Brøddel, som de nu ved Theatret kongeligt Ansatte ved deres Afgang kunne opnaae i Pension i Forhold til deres Gage. Paa samme Maade bør formeentlig et heller det Beløb, som Capitalen efter den nævnte